

Prawo energetyczne (EnG)

od 30.09.2016 (stan na 01.01.2021)

Zgromadzenie Federalne Konfederacji Szwajcarskiej,
na podstawie art. 64, 74-76, 89 i 91 Konstytucji Federalnej,
po rozpatrzeniu depeszy Rady Federalnej z dnia 4 września 2013 r.,
decyduje:

Rozdział 1: Cel, wytyczne i zasady

Art. 1 Cel

1 Ustawa ta ma na celu przyczynienie się do odpowiedniego, zróżnicowanego, bezpiecznego, ekonomicznego i przyjaznego dla środowiska zaopatrzenia w energię.

2 Ma na celu:

- a. zapewnienie ekonomicznego i przyjaznego dla środowiska zaopatrzenia i dystrybucji energii;
- b. oszczędne i efektywne wykorzystanie energii;
- c. przejście na dostawy energii w większym stopniu oparte na wykorzystaniu energii odnawialnej, w szczególności lokalnych energii odnawialnych.

Art. 2 Wartości odniesienia dla rozwoju energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

1 W produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, z wyjątkiem hydroenergetyki, należy dążyć do takiej ekspansji, aby średnia krajowa produkcja w 2020 r. wynosiła co najmniej 4400 GWh, a w 2035 r. co najmniej 11 400 GWh.

2 W produkcji energii elektrycznej z elektrowni wodnych należy dążyć do ekspansji, przy której średnia krajowa produkcja w 2035 r. wyniesie co najmniej 37 400 GWh. W przypadku elektrowni szczytowo-pompowych w tych wartościach referencyjnych uwzględnia się jedynie produkcję z dopływów naturalnych.

3 Rada Federalna może określić dalsze tymczasowe wartości referencyjne w całości lub dla poszczególnych technologii.

Art. 3 Wskazówki dotyczące konsumpcji

1 Cel średniego zużycia energii na osobę rocznie to 16-procentowy spadek do 2020 r. i 43-procentowy spadek do 2035 r. w porównaniu z poziomem z 2000 r.

2 Celem jest zmniejszenie średniego zużycia energii elektrycznej na osobę rocznie o 3 procent do 2020 r. i o 13 procent do 2035 r. w porównaniu z poziomem z 2000 r.

Art. 4 Współpraca z kantonami i sektorem prywatnym

1 Konfederacja i kantony koordynują swoją politykę energetyczną i uwzględniają wysiłki sektora prywatnego i gmin.

2 Konfederacja oraz, w zakresie swoich kompetencji, kantony i gminy współpracują z organizacjami gospodarczymi w celu realizacji tej ustawy.

3 Przed wydaniem rozporządzeń wykonawczych badają dobrowolne działania gospodarki. O ile to możliwe i konieczne, włączają one umowy w całości lub w części do prawa egzekucyjnego.

Art. 5 Zasady

1 Urzędy, zakłady energetyczne, projektanci, producenci i importerzy systemów, pojazdów i urządzeń energochłonnych oraz konsumenci przestrzegają następujących zasad:

- a. Każda energia powinna być wykorzystywana tak oszczędnie i wydajnie, jak to tylko możliwe.
- b. Całkowite zużycie energii ma być w znacznym stopniu pokryte z odpłacalnych energii odnawialnych; proporcja ta ma być stale zwiększana.
- c. Koszty użytkowania energii mają być ponoszone w miarę możliwości zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci”.

2 Środki i specyfikacje zgodnie z tym prawem muszą być technicznie i operacyjnie możliwe oraz odpłacalne ekonomicznie. Osoby, których to dotyczy, należy skonsultować z wyprzedzeniem.

Rozdział 2: Zaopatrzenie w energię

Sekcja 1: Postanowienia ogólne

Art. 6 Definicja i jurysdykcja

1 Dostawa energii obejmuje wytwarzanie, przetwarzanie, magazynowanie i magazynowanie, dostarczanie, transport, przesyłanie i dystrybucję źródeł energii i energii do konsumenta końcowego, w tym import, eksport i tranzyt.

2 To sprawa branży energetycznej. Konfederacja i kantony zapewniają warunki ramowe, które są niezbędne, aby energetyka mogła optymalnie wypełniać to zadanie w interesie wszystkich.

Art. 7 Wytyczne

1 Bezpieczne zaopatrzenie w energię obejmuje dostępność wystarczającej ilości energii przez cały czas, szeroką gamę produktów oraz technicznie bezpieczne i wydajne systemy zaopatrzenia i magazynowania. Bezpieczne dostawy energii obejmują również ochronę infrastruktury krytycznej, w tym powiązanej technologii informacyjno-komunikacyjnej.

2 Ekonomiczne dostawy energii opierają się na zasadach rynkowych, integracji z europejskim rynkiem energii, rzeczywistych kosztach, międzynarodowej konkurencyjności i międzynarodowej skoordynowanej polityce w sektorze energetycznym.

3 Przyjazne dla środowiska zaopatrzenie w energię oznacza ostrożne korzystanie z zasobów naturalnych, wykorzystanie energii odnawialnej, zwłaszcza energii wodnej, i ma na celu utrzymanie na jak najniższym poziomie szkodliwych lub irytujących skutków dla ludzi i środowiska.

Art. 8 Zabezpieczenie dostaw energii

1 Jeśli okaże się, że dostawy energii do Szwajcarii nie będą odpowiednio zabezpieczone w dłuższej perspektywie, Konfederacja i kantony w ramach swoich obowiązków stworzą w odpowiednim czasie warunki, aby można było wykorzystywać moce produkcyjne, sieciowe i magazynowe. dostępne.

2 Konfederacja i kantony współpracują z energetyką i dbają o sprawność procesów i szybkie wykonanie procedur.

3 W miarę możliwości w danych okolicznościach Konfederacja i kantony zapewniają, aby w planowaniu, budowie, budowie, wyposażeniu i finansowaniu projektów preferowane były technologie wytwarzania, które są oszczędne, jak najbardziej przyjazne dla środowiska i odpowiednie dla danej lokalizacji.

4 W razie potrzeby Konfederacja zapewnia współpracę z innymi krajami.

Art. 9 Dowód pochodzenia, rozliczanie i oznakowanie energii elektrycznej

1 Energia elektryczna musi być ewidencjonowana ze świadectwem pochodzenia pod względem ilości, okresu produkcji, użytego źródła energii i danych systemowych.

2 Gwarancje pochodzenia mogą być użyte tylko raz do zadeklarowania odpowiedniej ilości energii elektrycznej. Mogą być przedmiotem obrotu i przeniesienia; Nie dotyczy to świadectw pochodzenia energii elektrycznej, za którą płaci się taryfę gwarantowaną zgodnie z rozdziałem 4.

3 Każdy, kto dostarcza konsumentom końcowym, musi:

a. prowadzić rachunki za energię elektryczną; oraz

b. informować odbiorców końcowych o ilości, wykorzystanych źródłach energii i miejscu produkcji dostarczonej energii elektrycznej (oznakowanie).

4 W rachunkach energii elektrycznej należy w szczególności wykazać ilość, wykorzystane źródła energii oraz miejsce produkcji dostarczonej energii elektrycznej. Musi to być udokumentowane w odpowiedniej formie, zwykle z dowodami pochodzenia.

5 Rada Federalna może zezwolić na wyjątki od obowiązku oznakowania i dowodu pochodzenia, a także przedstawić dowód pochodzenia i oznakowanie w innych obszarach, w szczególności w przypadku biogazu. Może również regulować sposób pokrycia kosztów związanych z systemem gwarancji pochodzenia.

Sekcja 2: Planowanie przestrzenne i rozwój energii odnawialnej

Art. 10 Plany budowy kantonów i plany zagospodarowania

1 Kantony zapewniają, aby tereny i ciągi wodne nadające się do wykorzystania energetyki wodnej i wiatrowej zostały określone w planie budowlanym (art. 8b Ustawy o planowaniu przestrzennym z dnia 22 czerwca 1979 r.). Obejmują one lokalizacje, które są już w użyciu, a także mogą wyznaczać obszary i akweny wodne, które z zasady mają być wolne.

2 W razie potrzeby zapewniają sporządzenie planów użytkowania lub dostosowanie istniejących planów użytkowania.

Art. 12 Interes narodowy w wykorzystaniu energii odnawialnej

1 Wykorzystanie energii odnawialnych i ich ekspansja leżą w interesie narodowym.

2 Poszczególne instalacje do wykorzystywania energii odnawialnej, w tym elektrownie magazynowe i elektrownie szczytowo-pompowe, są przedmiotem zainteresowania narodowego o określonej wielkości i znaczeniu, co w szczególności odpowiada celowi wynikającemu z art. 6 ust. 2 ustawy federalnej z dnia 1 lipca, 1966 w sprawie zgodności z wymogami bezpieczeństwa naturalnego i krajowego (NHG). W biotopach o znaczeniu krajowym zgodnie z art. 18a NHG oraz w rezerwach ptaków wodnych i wędrownych zgodnie z art. 11 ustawy o łowiectwie z dnia 20 czerwca 1986 r. wyklucza się nowe systemy wykorzystania energii odnawialnej.

3 Jeżeli organ musi podjąć decyzję o zatwierdzeniu budowy, rozbudowie lub odnowie lub o wydaniu zezwolenia na elektrownię lub elektrownię szczytowo-pompową zgodnie z ust. 2, interes narodowy w realizacji tych projektów należy uznać za równy w wyważeniu interesów z innymi interesami narodowymi. Jeżeli projekt dotyczy obiektu, który jest wymieniony w inwentarzu zgodnie z art. 5 NHG, można rozważyć odstępstwo od nienaruszonego zachowania.

4 Rada Federalna określa wymaganą wielkość i znaczenie dla elektrowni wodnych i wiatrowych. Robi to dla nowych zakładów, jak również rozbudowy i odnowienia istniejących zakładów. W razie potrzeby może również określić wymaganą wielkość i znaczenie dla innych technologii oraz elektrowni szczytowo-pompowych.

5 Ustalając zgodnie z ust. 4, bierze pod uwagę takie kryteria, jak wydajność lub produkcja, a także zdolność do elastycznej czasowo produkcji oraz w sposób zorientowany na rynek.

Art. 13 Uznanie interesu narodowego w innych sprawach

1. Rada Federalna może, w drodze wyjątku, uznać instalację do wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych lub elektrownię szczytowo-pompową za przedmiot interesu narodowego w rozumieniu art. 12, mimo że nie osiągnęły wymaganej wielkości i znaczenia, jeżeli :

- a. ona lub ona wnosi kluczowy wkład w osiągnięcie kryteriów ekspansji; oraz
- b. kanton lokalizacji składa odpowiedni wniosek.

2 Przy ocenie wniosku Rada Federalna bierze pod uwagę, czy, ile i jakie są alternatywne lokalizacje.

Art. 14 Procedura zatwierdzania i okres oceny

1 Kantony przewidują szybkie procedury zatwierdzania budowy, rozbudowy i odnowy systemów wykorzystania energii odnawialnej.

2 Rada Federalna może zastrzec, że budynki i obiekty, które mają być budowane tymczasowo oraz w celu sprawdzenia przydatności terenu inwestycji zgodnie z ust. 1, mogą być wznoszone lub przebudowywane bez pozwolenia na budowę.

3 Komisje i organy specjalistyczne zgodnie z Artykułem 25 NHG przedkładają swoje raporty organowi wydającemu w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wezwania do tego. Jeżeli ekspertyza nie zostanie złożona w wyznaczonym terminie, organ zatwierdzający podejmie decyzję na podstawie akt.

4 W przypadku innych oświadczeń i zezwoleń, za które odpowiedzialna jest Konfederacja, Rada Federalna wyznacza jednostkę administracyjną odpowiedzialną za koordynację tych oświadczeń i procedur zatwierdzania. Określa terminy, w których należy zgłosić uwagi do biura koordynacyjnego i zakończyć proces akceptacji.

Rozdział 3: Zasilanie energią z sieci i zużycie własne

Art. 15 Obowiązek zakupu i zapłaty

1 Operatorzy sieci muszą akceptować i płacić odpowiednio w swoim obszarze sieci:

- a. oferowana im energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii oraz z elektrociepłowni i elektrociepłowni opalanych paliwami kopalnymi i częściowo opalanych paliwami kopalnymi;
- b. oferowany im biogaz.

2 Obowiązek zakupu i zapłaty za energię elektryczną ma zastosowanie tylko wtedy, gdy pochodzi ona z systemów o maksymalnej mocy 3 MW lub rocznej produkcji pomniejszonej o własne zużycie maksymalnie 5000 MWh.

3 Jeżeli operator sieci i wytwórca nie mogą uzgodnić wynagrodzenia, stosuje się wobec nich:

- a. W przypadku energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest ona oparta na unikniętych przez operatora sieci kosztach nabycia równoważnej energii elektrycznej.
- b. W przypadku energii elektrycznej z elektrociepłowni opalanych paliwami kopalnymi i częściowo opalanych paliwami kopalnymi jest ona oparta na cenie rynkowej w momencie wprowadzania do sieci.
- c. W przypadku biogazu opiera się na cenie, jaką operator sieci musiałby zapłacić za zakup od strony trzeciej.

4 Ten artykuł ma również zastosowanie, jeśli producenci żądają jednorazowej opłaty (art. 25) lub wkładu inwestycyjnego na podstawie art. 26 lub 27. Nie ma zastosowania, dopóki producenci uczestniczą w systemie taryf gwarantowanych (art. 19).

Art. 16 Spożycie własne

1 Operatorzy instalacji mogą wykorzystywać całość lub część energii, którą sami wytwarzają w miejscu produkcji. Możesz sprzedać całość lub część wytworzonej przez siebie energii do wykorzystania w zakładzie produkcyjnym. Oba liczą się jako konsumpcja własna. Rada Federalna uchwała przepisy określające i wyznaczające miejsce produkcji.

2 Ustęp 1 dotyczy również operatorów systemów, którzy uczestniczą w systemie taryf gwarantowanych (art. 19), otrzymując jednorazową opłatę (art. 25) lub wkład inwestycyjny na podstawie art. 26 lub 27.

Art. 17 Stowarzyszenie na własny użytek

1 Jeżeli kilku właścicieli gruntów jest konsumentami końcowymi w miejscu produkcji, mogą oni połączyć siły w celu wspólnej konsumpcji własnej, jeśli łączna zdolność produkcyjna jest znacząca w stosunku do zdolności przyłączenia w punkcie pomiarowym (art. 18 ust. 1). Aby to zrobić, zawierają umowę z operatorem zakładu i między sobą.

2 Właściciele gruntów mogą również zapewnić wspólną konsumpcję własną w zakładzie produkcyjnym konsumentom końcowym, którzy są z nimi w stosunku najmu lub leasingu. Odpowiadają za zaopatrzenie osób zaangażowanych w fuzję. Art. 6 lub 7 ustawy z dnia 23 marca 2007 r. o dostawach energii elektrycznej (ustawa o dostawach energii elektrycznej) stosuje się odpowiednio. Rada Federalna może przewidzieć wyjątki od praw i obowiązków wynikających z art. 6 i 7 ustawy o dostawach energii elektrycznej.

3 W przypadku wprowadzenia przez właściciela nieruchomości wspólnego poboru własnego, najemcy lub dzierżawcy mają możliwość wyboru podstawowego zaopatrzenia od operatora sieci zgodnie z art. 6 lub 7 ustawy o dostawach energii elektrycznej. Możesz dochodzić tego roszczenia w późniejszym terminie tylko wtedy, gdy właściciel nieruchomości nie wywiąże się z obowiązków określonych w ust. 2. Co do zasady zachowują oni prawo dostępu do sieci zgodnie z art. 13 ustawy o dostawach energii elektrycznej.

4 Właściciele gruntów muszą sami ponieść koszty związane z wprowadzeniem wspólnego prosumpcji, chyba że są one objęte opłatą za korzystanie z sieci (art. 14 ustawy o dostawach energii elektrycznej). Nie możesz przenosić tych kosztów na najemców lub dzierżawców.

Art. 18 Relacje z operatorem sieci i dalsze szczegóły

1 Po połączeniu odbiorcy końcowi mają do dyspozycji operatora sieci jeden punkt pomiarowy w taki sam sposób jak odbiorca końcowy. Należy ich traktować łącznie jako jednego konsumenta końcowego, również w odniesieniu do urządzenia pomiarowego, pomiaru lub prawa dostępu do sieci zgodnie z art. 6 i 13 StromVG.

2 Rada Federalna może wydawać postanowienia, w szczególności:

- a. zapobieganie nadużyciom wobec najemców i najmców;
- b. na warunkach, na jakich najemcy i najmcy mogą dochodzić swoich roszczeń na podstawie ustawy o dostawach energii elektrycznej;
- c. w sprawie warunków i sposobu pomiaru przy wykorzystaniu magazynowania energii elektrycznej na potrzeby własne.

Rozdział 4:

Rekompensata za zasilanie energią elektryczną ze źródeł odnawialnych (system taryf gwarantowanych)

Art. 19 Uczestnictwo w systemie taryf gwarantowanych

1 Operatorzy nowych systemów, które są odpowiednie dla danej lokalizacji i wytwarzają energię elektryczną z następujących odnawialnych źródeł energii, mogą uczestniczyć w systemie taryf gwarantowanych:

- a. energia wodna;
- b. energia słoneczna;
- c. Energia wiatrowa;
- tj. energia geotermalna;
- mi. biomasa.

2 Uczestnictwo jest możliwe tylko wtedy, gdy pozwalają na to fundusze (art. 35 i 36).

3 Zakłady oddane do eksploatacji po 1 stycznia 2013 r. są uważane za nowe zakłady.

4 Operatorzy:

- a. elektrownie wodne o mocy mniejszej niż 1 MW lub większej niż 10 MW;
- b. Instalacje fotowoltaiczne o mocy poniżej 30 kW;
- c. Spalarnie odpadów komunalnych (spalarnie odpadów);
- d. spalanie osadów, gazownie ściekowe i gazownie składowiskowe;
- e. Rośliny, które częściowo wykorzystują paliwa kopalne lub paliwa.

5 Operatorzy elektrowni wodnych przyłączonych do sieci wodociągowej lub oczyszczalni ścieków mogą również uczestniczyć w systemie taryf gwarantowanych, jeżeli moc elektrowni jest mniejsza niż 1 MW. Rada Federalna może przewidzieć wyjątki od tej dolnej granicy dla innych elektrowni wodnych, pod warunkiem że:

- a. leżąc na obszarach wody, które są już w użyciu; lub
- b. nie wiążą się z żadnymi nowymi ingerencjami w naturalne zbiorniki wodne.

6 Rada Federalna może podwyższyć limit wydajności zgodnie z ust. 4 lit. b łącznie z limitem jednorazowej opłaty (art. 24 ust. 1 lit. a). W przypadku nakładania się, operatorzy instalacji mogą wybrać między systemem płatności gwarantowanych a płatnością jednorazową.

7 Reguluje dalsze szczegóły systemu taryf gwarantowanych, w szczególności:

- a. proces składania wniosków;
- b. okres wynagrodzenia;
- c. wymagania energetyczne, ekologiczne i inne minimalne wymagania;
- d. przedwczesne wygaśnięcie prawa do udziału w systemie taryf gwarantowanych;
- mi. wycofanie i warunki czasowego wycofania się z systemu taryf gwarantowanych;

- f. obliczona dalsza dystrybucja energii elektrycznej wprowadzanej przez grupy bilansowe pełniące funkcję jednostek pomiarowo-rozliczeniowych;
- G. inne zadania grup bilansowych i operatorów sieci, w szczególności obowiązek zakupu i zapłaty w zakresie art. 21 oraz wszelkie związane z nim obowiązki wykonania z góry.

Art. 20 Udział częściowy

- 1 Rada Federalna może zastrzec, że operator obiektu może uczestniczyć w systemie taryf gwarantowanych tylko w przypadku części wyprodukowanej energii elektrycznej, której sam nie zużywa (art. 16 i 17), zwłaszcza jeśli obiekt jest duży i zużywa znaczna ilość zasila część produkcji.
- 2 Reguluje wymagania.

Art. 21 Marketing bezpośredni

- 1 Operatorzy sami sprzedają swoją energię elektryczną na rynku.
- 2 W przypadku poszczególnych rodzajów systemów, zwłaszcza małych, Rada Federalna może postanowić, że ich operatorzy nie muszą bezpośrednio sprzedawać energii elektrycznej, ale mogą ją dostarczać po referencyjnej cenie rynkowej (art. 23), pod warunkiem, że wysiłek operatora marketing bezpośredni byłby nieproporcjonalnie duży. Rada Federalna może ograniczyć to prawo.
- 3 W przypadku marketingu bezpośredniego, taryfa gwarantowana dla indywidualnego operatora składa się z przychodu osiąganego przez niego na rynku oraz premii gwarantowanej za energię elektryczną wprowadzoną do sieci. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, składa się z referencyjnej ceny rynkowej i premii gwarantowanej.
- 4 Premia gwarantowana wynika z różnicy między stawką wynagrodzenia a rynkową ceną odniesienia.
- 5 Jeżeli rynkowa cena odniesienia przekracza stawkę wynagrodzenia, nadwyżka przysługuje funduszowi dopłat sieciowych (art. 37).

Art. 22 Stawka wynagrodzenia

- 1 Stawka wynagrodzenia oparta jest na odpowiednich kosztach produkcji systemów referencyjnych przy uruchamianiu systemu. Systemy referencyjne odpowiadają w każdym przypadku najbardziej wydajnej technologii; to musi być ekonomiczne na dłuższą metę.
- 2 Stawka wynagrodzenia pozostaje taka sama przez cały okres wynagradzania.
- 3 Rada Federalna wydaje rozporządzenia wykonawcze, w szczególności dotyczące:
- a. stawki wynagrodzenia według technologii wytwarzania, kategorii i klasy wydajności;
  - b. wszelkie indywidualne ustalenie stawki wynagrodzenia przez Szwajcarski Federalny Urząd ds. Energii (SFOE) dla systemów, których nie można racjonalnie przypisać do systemu referencyjnego;
  - c. okresowy przegląd stawek wynagrodzeń, w tym na podstawie odpowiedniego kosztu kapitału;
  - d. dostosowanie stawek wynagrodzeń;
- mi. Wyjątki od zasady określonej w ust. 2, w szczególności dotyczące dostosowania stawek wynagrodzenia dla systemów już uczestniczących w systemie taryf gwarantowanych, w przypadku osiągnięcia nadmiernych zysków lub nadmiernych strat w odpowiednim systemie referencyjnym.

Art. 23 Referencyjna cena rynkowa

- 1 Referencyjna cena rynkowa to średnia cena rynkowa w określonym okresie.
- 2 Rada Federalna reguluje ustalanie referencyjnej ceny rynkowej dla poszczególnych rodzajów systemów. Okres istotny dla uśredniania powinien być tym dłuższy, im lepiej można kontrolować produkcję w czasie.

Rozdział 5:

Wkład inwestycyjny w instalacje fotowoltaiczne, wodne i biomasowe

Art. 24 Ogólne wymagania i warunki płatności

- 1 Operatorzy następujących systemów mogą ubiegać się o dotację inwestycyjną, pod warunkiem, że fundusze są wystarczające (art. 35 i 36):
- a. Systemy fotowoltaiczne: w przypadku nowych systemów o mocy poniżej 30 kW oraz w przypadku znacznej rozbudowy lub renowacji takich systemów; Rada Federalna może ustalić wyższą górną granicę świadczeń;
  - b. Elektrownie wodne, z wyjątkiem elektrowni szczytowo-pompowych:
    - 1. dla nowych elektrowni o mocy powyżej 10 MW,
    - 2. w przypadku znacznej rozbudowy lub odnowienia istniejących systemów o mocy co najmniej 300 kW;
  - c. Instalacje biomasy: dla nowych spalarni odpadów i nowych gazowni ściekowych oraz dla nowych elektrowni opalanych drewnem o znaczeniu regionalnym oraz dla znacznej rozbudowy lub odnowienia takich instalacji.

2 Wyjątki dla elektrowni wodnych, o których mowa w art. 19 ust. 5, mają również zastosowanie w ramach niniejszego rozdziału.

3 Operatorzy mogą ubiegać się o wkład inwestycyjny tylko wtedy, gdy nowy system lub znacznie rozbudowany lub odnowiony system został oddany do użytku po 1 stycznia 2013 r.

4 Operatorzy systemów fotowoltaicznych otrzymują wkład inwestycyjny jednorazowo (jednorazowo). Rada Federalna może przewidzieć rozłożoną opłatę dla operatorów elektrowni wodnych i biomasy.

Art. 25 Opłata jednorazowa za systemy fotowoltaiczne

1 Jednorazowa opłata za systemy fotowoltaiczne zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. a wynosi maksymalnie 30% odpowiednich kosztów inwestycyjnych systemów referencyjnych w momencie ich uruchomienia.

2 Rada Federalna ustala stawki; potrafi tworzyć kategorie.

Art. 26 Wkład inwestycyjny dla elektrowni wodnych

1 Wkład inwestycyjny dla elektrowni wodnych zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. b ustalany jest każdorazowo. Dla elektrowni wodnych o mocy do 10 MW wynosi maksymalnie 60 proc. należnych kosztów inwestycji, dla elektrowni wodnych o mocy powyżej 10 MW wynosi maksymalnie 40 proc.

2 Rada Federalna określa kryteria i podejścia do oceny. W przypadku znacznych rozszerzeń lub odnowień poniżej pewnego progu może określić podejścia w oparciu o zasadę systemu odniesienia.

Art. 27 Wkład inwestycyjny dla zakładów biomasowych

1 Wkład inwestycyjny dla instalacji na biomasę zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. c ustalany jest każdorazowo. Wynosi ona maksymalnie 20 procent należnych kosztów inwestycji.

2 Rada Federalna określa kryteria i podejścia do oceny. Dla inwestycji w gazownie ściekowe poniżej pewnego progu może określić podejścia zgodnie z zasadą instalacji referencyjnej.

Art. 28 Rozpoczęcie budowy

Każdy, kto chce ubiegać się o dotację inwestycyjną na podstawie art. 26 lub 27, może rozpocząć prace budowlane, rozbudowę lub renowację dopiero po udzieleniu gwarancji przez SFOE. SFOE może zezwolić na wcześniejsze rozpoczęcie budowy.

2 Kto rozpoczyna budowę, rozbudowę lub remont w elektrowni wodnej lub biomasowej bez gwarancji lub bez zgody na wcześniejsze rozpoczęcie budowy, nie otrzymuje dotacji inwestycyjnej zgodnie z art. 26 lub 27.

3 Rada Federalna może rozszerzyć te zasady na jednorazowe płatności za instalacje fotowoltaiczne powyżej określonej mocy.

Art. 29 Warunki i szczegóły

1 Rada Federalna reguluje szczegóły dotyczące jednorazowej wpłaty oraz składek inwestycyjnych zgodnie z art. 26 i 27, w szczególności:

- a. proces składania wniosków;
- b. podejścia do jednorazowej płatności i wkładów inwestycyjnych, w tym koszty podlegające opłacie, przy czym może on podać różne metody obliczania dla różnych technologii;
- c. okresowy przegląd i dostosowanie tych podejść;
- d. kryteria stosowane do oceny, czy rozszerzenie lub odnowienie instalacji jest znaczące;
- e. kryteria, według których nowe instalacje są odróżniane od znaczących rozszerzeń lub odnowień.

2 Przy ustalaniu stawek i ewentualnych korektach do nich należy zadbać o to, aby jednorazowa opłata i wkłady inwestycyjne nie przekraczały dodatkowych kosztów, które nie podlegają amortyzacji. Dodatkowe koszty, których nie można zamortyzować, wynikają z różnicy między skapitalizowanymi kosztami produkcji energii elektrycznej a skapitalizowaną ceną rynkową, którą można osiągnąć.

3 Rada Federalna może również zapewnić:

- a. wymagania energetyczne, ekologiczne i inne minimalne wymagania;
- b. wymagania dotyczące działania i operatywności systemów;
- c. odzyskania jednorazowej wpłaty lub wkładu inwestycyjnego, w szczególności jeżeli warunki na rynku energii prowadzą do nadmiernej rentowności;
- d. minimalna wielkość inwestycji wymagana do jednorazowej płatności;
- mi. maksymalne składki;
- f. wyłączenie lub zmniejszenie jednorazowej płatności lub wkładów inwestycyjnych, jeżeli pomoc finansowa została wypłacona gdzie indziej;
- G. minimalny okres, w którym operator obiektu, za który otrzymał już jednorazową opłatę lub wkład inwestycyjny, nie może ponownie ubiegać się o taką opłatę.

Art. 30 Premia rynkowa za energię elektryczną z dużych elektrowni wodnych

1 Operatorzy dużych elektrowni wodnych o mocy powyżej 10 MW mogą ubiegać się o premię rynkową za energię elektryczną z tych elektrowni, którą muszą sprzedać na rynku poniżej kosztów produkcji, o ile pozwalają na to fundusze (art. 35 i 36) . Premia rynkowa ma na celu zrekompensowanie niepokrytych kosztów produkcji, ale wynosi maksymalnie 1 centym/kWh.

2 Jeżeli sami operatorzy nie muszą ponosić ryzyka niepokrytych kosztów produkcji, lecz ich właściciele, to im zamiast operatora przysługuje premia rynkowa, pod warunkiem, że operatorzy potwierdzą, że ponoszą ryzyko. Jeżeli to nie właściciele muszą ponosić ryzyko niepokrytych kosztów produkcji, ale firmy dostarczające energię elektryczną, ponieważ są umownie zobowiązane do zakupu energii elektrycznej po kosztach produkcji lub podobnych warunkach, to przedsiębiorstwom tym przysługuje premia rynkowa zamiast właścicieli, pod warunkiem że właściciele ponoszą to ryzyko, aby potwierdzić.

3 W tym samym wniosku beneficjenci składają wniosek o całą energię elektryczną ze swojego portfela uprawniającą do premii rynkowej, nawet jeśli pochodzi ona z różnych elektrowni lub operatorów.

4 Rada Federalna reguluje szczegóły, w szczególności:

a. określenie cen referencyjnych, które mają być stosowane jako ceny rynkowe i które mają również zastosowanie do energii elektrycznej w obrocie pozagiełdowym;

b. wszelkie rozważania dotyczące innych odpowiednich dochodów;

c. koszty należne i ich ustalenie;

d. wszelkie delegacje SFOE w celu bardziej szczegółowego określenia całkowitych przychodów i kosztów, w tym kosztu kapitału;

mi. rozgranichenie wkładu inwestycyjnego na znaczne rozbudowy lub remonty (art. 24 ust. 1 lit. b nr 2);

f. procedurę, w tym dokumenty, które należy złożyć, warunki płatności i współpracę między SFOE a Federalną Komisją Energii Elektrycznej (EICOM);

G. Obowiązki informacyjne operatorów i właścicieli, którzy sami nie są uprawnieni do wnoszenia roszczeń;

H. późniejszego pełnego lub częściowego odzyskania premii rynkowej, w szczególności z powodu nieprawidłowych lub niepełnych informacji.

5 Rada Federalna przedstawi Zgromadzeniu Federalnemu do 2019 r. projekt dekretu o wprowadzeniu modelu rynkowego najpóźniej do czasu wygaśnięcia wsparcia dla systemu taryf gwarantowanych.

Art. 31 Premia rynkowa i usługa podstawowa

1 Beneficjenci, którym zgodnie z art. 6 ustawy o dostawach energii elektrycznej powierzono dostawę zwłoki, muszą odliczyć maksymalną ilość energii elektrycznej, jaką mogliby sprzedać w ramach dostawy zwłoki, w celu określenia ilości energii elektrycznej uprawniającej do premii rynkowej.

2 Kwota do odliczenia jest pomniejszona o ilość pozostałej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w dostawie podstawowej.

3 Beneficjenci mogą uwzględnić koszty produkcji odliczonej ilości w taryfach lokalnych za swoją sprzedaż w ramach usługi podstawowej. Każdy, kto nie otrzyma premii rynkowej w wyniku odliczenia, również może to zrobić.

4 Rada Federalna może określić specyfikacje taryf za usługi podstawowe.

Art. 32 Konkurencyjne przetargi na środki efektywności

Rada Federalna przewiduje konkurencyjne przetargi na środki efektywności, w szczególności na środki:

a. promowanie oszczędnego i wydajnego wykorzystania energii elektrycznej w budynkach, zakładach, firmach i pojazdach;

b. zmniejszenie strat konwersji w systemach elektrycznych do produkcji i dystrybucji energii elektrycznej;

c. do wykorzystania ciepła odpadowego, którego nie można w żaden inny sposób wykorzystać do produkcji energii elektrycznej.

Art. 33 Składki na poszukiwania geotermalne i gwarancje geotermalne

1 Można dofinansować koszty poszukiwania zasobów geotermalnych do produkcji energii elektrycznej. Maksymalna kwota to 60 procent należnych kosztów inwestycji.

2 Gwarancje mogą być udzielone na zabezpieczenie przed ryzykiem inwestycji w poszukiwanie zasobów geotermalnych oraz budowę elektrowni geotermalnych do produkcji energii elektrycznej. Maksymalna kwota to 60 procent należnych kosztów inwestycji.

3 Poszukiwanie zasobów geotermalnych kwalifikuje się do dotacji lub gwarancji.

4 Rada Federalna reguluje szczegóły, w szczególności należne koszty inwestycji oraz tryb postępowania.

Art. 34 Odszkodowanie na mocy przepisów o ochronie wód i rybołówstwie

Właściciel elektrowni wodnej (elektrownia wodna w rozumieniu przepisów o ochronie wód) podlega pełnemu zwrotowi kosztów działań zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o ochronie wód lub zgodnie z art. ustawy federalnej z dnia 21 czerwca 1991 r. o rybołówstwie .

Rozdział 7: Dopłata do sieci

Sekcja 1: Pobór, użytkowanie i fundusz dopłat sieciowych

Art. 35 Gromadzenie i używanie

1 Organ egzekucyjny na podstawie art. 64 pobiera od operatorów sieci dopłatę do opłaty za korzystanie z sieci przesyłowej (dopłata do sieci) i umieszcza ją w funduszu dopłat sieciowych (art. 37). Operatorzy sieci mogą przenieść dopłatę do sieci na konsumentów końcowych.

2 Dopłata do sieci finansuje:

- a. premia gwarantowana na podstawie art. 21 w systemie taryf gwarantowanych i związane z tym koszty przetwarzania;
- b. koszty taryf gwarantowanych, które nie są objęte cenami rynkowymi na mocy poprzedniego prawa;
- c. koszty, które nie są objęte cenami rynkowymi za wynagrodzenie za koszty dodatkowe zgodnie z art. 73 ust. 4;
- d. jednorazowa płatność zgodnie z art. 25 oraz wkłady inwestycyjne zgodnie z art. 26 i 27;
- e. premia rynkowa za energię elektryczną z dużych elektrowni wodnych na podstawie art. 30;
- f. koszty przetargów konkurencyjnych zgodnie z art. 32;
- g. wkłady na poszukiwania geotermalne i straty z gwarancji geotermalnych na mocy art. 33;
- h. odszkodowanie na podstawie art. 34;
- i. odpowiednie koszty egzekucyjne, w szczególności niezbędne koszty organu egzekucyjnego;
- j. koszty SFOE wynikające z jego obowiązków wobec organu egzekucyjnego.

3 Dopłata do sieci wynosi maksymalnie 2,3 centyma/kWh. Rada Federalna określa to w miarę potrzeb.

Art. 36 Przedawnienie dla indywidualnych zastosowań i lista oczekujących

1 Przy wykorzystywaniu środków na indywidualne zastosowania należy przestrzegać następujących maksymalnych wartości procentowych:

a. maksymalnie 0,1 centa/kWh każdy dla:

1. przetargi konkurencyjne,
2. Wpłaty i gwarancje na poszukiwania geotermalne,
3. Odszkodowanie na podstawie art. 34;

b. maksymalny udział w wysokości 0,1 centa/kWh uśredniony w ciągu ostatnich pięciu lat dla wkładów inwestycyjnych na mocy art. 26 dla elektrowni wodnych o mocy powyżej 10 MW;

c. maksymalnie 0,2 centyma/kWh dla premii rynkowej za energię elektryczną z dużych elektrowni wodnych.

2 SFOE corocznie określa środki, które są wykorzystywane dla operatorów systemów fotowoltaicznych uczestniczących w systemie taryf gwarantowanych (kontyngent fotowoltaiczny). Dąży do ciągłego rozwoju i uwzględnia z jednej strony rozwój kosztów w fotowoltaice, z drugiej w technologiach. Uwzględnia również obciążenie sieci elektroenergetycznych i możliwości magazynowania.

3 Może również określać środki dostępne na jednorazową opłatę za systemy fotowoltaiczne od określonej mocy, na wpłaty inwestycyjne na znaczne rozbudowy lub remonty elektrowni wodnych o mocy do 10 MW oraz na wpłaty inwestycyjne dla wszystkich systemy biomasy (kwoty), jeśli jest to konieczne, aby uniknąć rozbieżności między tymi kosztami a kosztami systemu taryf gwarantowanych.

4 Rada Federalna reguluje konsekwencje ograniczeń wynikających z tego artykułu. Może przewidywać listy oczekujących na system taryf gwarantowanych, jednorazową taryfę dla systemów fotowoltaicznych powyżej określonej mocy oraz wkłady inwestycyjne zgodnie z art. 26 i 27. Może również zastosować inne kryteria niż data zgłoszenia do ich demontażu.

Art. 37 Fundusz dopłat sieciowych

1 Rada Federalna ustanawia specjalny fundusz na dopłaty sieciowe zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 7 października 2005 r. o budżecie finansowym (fundusz dopłat do sieci).

2 Funduszem dopłat sieciowych zarządza DETEC. Właściwym urzędem federalnym i organowi egzekucyjnemu należy zapewnić środki finansowe w taki sposób, aby mogły dokonywać niezbędnych płatności na swoim obszarze odpowiedzialności egzekucyjnej (art. 62).

3 Federalna Administracja Finansów inwestuje środki funduszu dopłat sieciowych. Są one rozliczane w rocznych sprawozdaniach finansowych Konfederacji w ramach kapitału obcego.

4 Fundusz dopłat sieciowych nie może być zadłużony. Od jego funduszy mają być spłacane odsetki.

5 Szwajcarski Federalny Urząd Kontroli co roku kontroluje rachunki funduszu dopłat sieciowych.

6 Corocznie należy sporządzać raport dotyczący wpłat i wypłat oraz stanu aktywów funduszu.

Art. 38 Koniec wsparcia

1 Nowe zobowiązania nie będą już zawierane nie później niż 1 stycznia:

- a. szósty rok po wejściu w życie tej ustawy: w systemie taryf gwarantowanych;

b. roku 2031 dla:

1. Płatność jednorazowa zgodnie z art. 25,
2. wkłady inwestycyjne na podstawie art. 26 i 27,
3. przetargi konkurencyjne na podstawie art. 32,
4. Wkłady i gwarancje na poszukiwania geotermalne na podstawie art. 33.

2 Od 1 stycznia szóstego roku po wejściu w życie tej ustawy premii rynkowej na podstawie art. 30 nie można już płacić za duże elektrownie wodne.

Sekcja 2: Zwroty pieniędzy

Art. 39 Beneficjenci

1 Odbiorcy końcowi, których koszty energii elektrycznej stanowią co najmniej 10 procent wartości dodanej brutto, otrzymują pełny zwrot uiszczonej opłaty sieciowej.

2 Odbiorcy końcowi, których koszty energii elektrycznej stanowią co najmniej 5, ale mniej niż 10 procent wartości dodanej brutto, otrzymują częściowy zwrot zapłaconej dopłaty do sieci; kwota zależy od relacji kosztów energii elektrycznej do wartości dodanej brutto.

3 Konsument końcowy podlegający prawu publicznemu lub prywatnemu, którzy w przeważającej mierze wykonują zadania publicznoprawne przydzielone im na mocy prawa lub umowy, nie mają prawa do zwrotu pieniędzy. W drodze wyjątku tacy odbiorcy końcowi otrzymują zwrot opłaty za korzystanie z sieci, którą ponieśli za eksploatację dużych obiektów badawczych w instytucjach badawczych o znaczeniu krajowym, niezależnie od ich energochłonności; Rada Federalna wyznacza te wielkoskalowe obiekty badawcze.

Art. 40 Wymagania

Opłata sieciowa zostanie zwrócona tylko wtedy, gdy:

- a. konsument końcowy zobowiązał się do zwiększenia efektywności energetycznej w porozumieniu docelowym z rządem federalnym;
- b. konsument końcowy regularnie składa sprawozdania do Konfederacji;
- c. użytkownik końcowy składa wnioski na dany rok obrotowy;
- d. kwota zwrotu w danym roku obrotowym wynosi co najmniej 20.000 franków.

Art. 41 Umowa o cel

1 Umowa celowa musi zostać zawarta nie później niż w roku budżetowym, za który wnioskowano o zwrot.

2 Umowa celowa oparta jest na zasadach oszczędnego i efektywnego wykorzystania energii, na aktualnym stanie techniki i obejmuje środki ekonomiczne. Muszą one być ekonomicznie wykonalne i odpowiednio uwzględniać inne środki wydajności, które już zostały podjęte.

3 Użytkownicy końcowi, którzy nie wywiązują się w pełni ze zobowiązania podjętego w umowie docelowej, nie są uprawnieni do zwrotu pieniędzy. Nieautoryzowane zwroty muszą zostać zwrócone.

4 SFOE sprawdza zgodność z umową docelową. Użytkownicy końcowi muszą dostarczyć mu niezbędne dokumenty i umożliwić dostęp do obiektów w normalnych godzinach pracy.

5 Rada Federalna reguluje w szczególności:

- a. minimalny czas trwania i kluczowe punkty umowy docelowej;
- b. wszelkie terminy i zasady mające zastosowanie do opracowania umowy docelowej;
- c. częstotliwość zwrotu i jego przetwarzanie.

Art. 42 Przypadek trudności

W trudnych sytuacjach Rada Federalna może również przewidzieć częściowy zwrot dopłaty sieciowej wniesionej na rzecz konsumentów końcowych innych niż konsumenci na podstawie art. 39, których konkurencyjność zostałaby znacznie osłabiona przez dopłatę sieciową.

Art. 43 Procedura

Rada Federalna reguluje procedurę; w szczególności określa termin, w którym należy złożyć wniosek.

Rozdział 8: Ekonomiczne i efektywne wykorzystanie energii

Art. 44 Systemy, pojazdy i wyposażenie produkowane seryjnie

1 W celu zmniejszenia zużycia energii Rada Federalna wydaje przepisy dotyczące produkowanych seryjnie systemów, pojazdów, urządzeń i ich produkowanych seryjnie komponentów dotyczących:

- a. Jednolite i porównywalne informacje o określonym zużyciu energii, efektywności energetycznej i właściwościach energetycznych;
  - b. procedura testu energetycznego;
  - c. wymogi dotyczące wprowadzania urządzeń elektrycznych do obrotu, w tym zużycie w trybie czuwania.
- 2 Zamiast uchylać przepisy dotyczące wymogów wprowadzania do obrotu, Rada Federalna może wprowadzić instrumenty rynkowe.
- 3 W przypadku braku regulacji dla niektórych produktów zgodnie z paragrafem 1, SFOE może zawrzeć odpowiednie porozumienia z producentami i importerami.
- 4 Rada Federalna i SFOE kierują się efektywnością ekonomiczną i najlepszymi dostępnymi technologiami oraz biorą pod uwagę międzynarodowe standardy i zalecenia uznanych organizacji specjalistycznych. Wymogi dotyczące wprowadzania do obrotu oraz cele instrumentów rynkowych muszą być dostosowane do aktualnego stanu wiedzy i rozwoju sytuacji na arenie międzynarodowej.
- 5 Rada Federalna może również ogłosić przepisy dotyczące wymogów wprowadzania do obrotu mające zastosowanie do użytku osobistego.
- 6 Jeżeli seryjnie produkowane systemy, urządzenia lub ich seryjnie produkowane elementy są objęte normą zharmonizowaną zgodnie z Ustawą o Wyrobach Budowlanych z dnia 21 marca 2014 r. (BauPG) lub jeżeli wydano dla nich Europejską Ocenę Techniczną zgodnie z BauPG, paragrafy zastępcze 1-5 dla przepisów dotyczących użytkowania, uruchamiania, stosowania lub instalacji.

Art. 45 Budynek

- 1 W ramach swojego ustawodawstwa kantony tworzą korzystne warunki ramowe dla oszczędnego i efektywnego wykorzystania energii oraz wykorzystania energii odnawialnej. Wspierają wdrażanie standardów zużycia dla oszczędnego i efektywnego wykorzystania energii. W ten sposób unikają nieuzasadnionych barier technicznych w handlu.
- 2 Ustanawiają przepisy dotyczące oszczędnego i efektywnego wykorzystania energii w nowych i istniejących budynkach. W swoich przepisach traktują priorytetowo kwestie ekonomicznego i efektywnego wykorzystania energii, a także wykorzystania energii odnawialnej i ciepła odpadowego tam, gdzie jest to możliwe. Kantony biorą pod uwagę troskę o ochronę krajobrazu miasta, ojczyzny i zabytków.
- 3 W szczególności wydają przepisy dotyczące:
- a. maksymalny dozwolony udział energii nieodnawialnych w celu pokrycia zapotrzebowania na ciepło do ogrzewania i ciepłej wody; Ciepło odpadowe można zaliczyć do udziału energii odnawialnej;
  - b. nowa instalacja i wymiana stacjonarnych elektrycznych grzejników oporowych;
  - c. rozliczanie ogrzewania i ciepłej wody na podstawie zużycia w nowych budynkach i generalnych remontach budynków istniejących;
  - d. tj. produkcja energii odnawialnej i efektywność energetyczna.
- 4 Wdrażając przepisy zgodnie z ust. 3 lit. d, zwracają uwagę, że w budynkach ogrzewanych, które spełniają co najmniej normę Minergie, normę MUKEN lub porównywalną normę budowlaną, przekroczenie maksymalnie 20 cm przy obliczaniu wysokości budynku w szczególności nie liczy się odległości między budynkami, granicami, zbiornikami wodnymi, drogami lub parkingami a liniami zabudowy.
- 5 Wydają jednolite przepisy dotyczące określania energochłonności budynków (świadectwo energetyczne budynku). Możesz określić dla swojego kantonu, że świadectwo energetyczne jest obowiązkowe; jeżeli przewidują obowiązek, określają przypadki, w których dowód osobisty jest obowiązkowy.

Art. 46 Zużycie energii w przedsiębiorstwach

- 1 Rząd federalny i kantony są zaangażowane w oszczędne i efektywne wykorzystanie energii w przedsiębiorstwach.
- 2 W tym celu Konfederacja może zawierać z firmami porozumienia dotyczące celów zwiększenia efektywności energetycznej. Te porozumienia docelowe muszą być ekonomicznie opłacalne. Rząd federalny jest również zaangażowany w rozpowszechnianie i akceptację porozumień docelowych i związanych z nimi środków. Zapewnia skoordynowane podejście z kantonami.
- 3 Kantony uchwalają przepisy dotyczące zawierania umów między sobą a dużymi odbiorcami w celu zwiększenia efektywności energetycznej i zapewnienia korzyści dla zawarcia i przestrzegania tych umów docelowych. Harmonizują swoje przepisy z przepisami rządu federalnego dotyczącymi umów docelowych. Te porozumienia docelowe muszą być ekonomicznie opłacalne.

Rozdział 9: Finansowanie

Sekcja 1: Środki

Art. 47 Informacje i porady

1 Konfederacja i kantony informują i doradzają społeczeństwu i władzom, w jaki sposób zapewnić oszczędne i przyjazne dla środowiska dostawy energii, o możliwościach oszczędnego i efektywnego wykorzystania energii oraz o wykorzystaniu energii odnawialnej. Koordynują swoje działania. Rząd federalny jest przede wszystkim odpowiedzialny za informacje, kantony przede wszystkim za porady.

2 Konfederacja i kantony mogą tworzyć organizacje informacyjno-doradcze wspólnie z osobami prywatnymi w ramach swoich obowiązków. Konfederacja może wspierać kantony i organizacje prywatne w ich pracy informacyjnej i doradczej.

Art. 48 Kształcenie i szkolenie

1 Rząd federalny we współpracy z kantonami wspiera szkolenie i doksztalcanie osób, którym powierzono zadania na podstawie tej ustawy.

2 Może wspierać szkolenie i dalsze kształcenie specjalistów ds. energetyki, zwłaszcza w sektorze budowlanym.

Art. 49 Badania, rozwój i demonstracja

1 Rząd federalny promuje badania podstawowe, badania zorientowane na zastosowania oraz związane z badaniami rozwój nowych technologii energetycznych, w szczególności w obszarze oszczędnego i efektywnego wykorzystania energii, przesyłu i magazynowania energii oraz wykorzystania energii odnawialnej. Czyniąc to, bierze pod uwagę wysiłki kantonów i gospodarki.

2 Po wysłuchaniu kantonu lokalizacji może obsługiwać:

- a. instalacje pilotażowe i demonstracyjne oraz projekty pilotażowe i demonstracyjne;
- b. Testy i analizy terenowe, które służą do testowania i oceny technologii energetycznych, oceny środków polityki energetycznej lub zbierania niezbędnych danych.

3 Zakłady pilotażowe i demonstracyjne zlokalizowane za granicą, jak również projekty pilotażowe i demonstracyjne realizowane za granicą, mogą wyjątkowo otrzymać wsparcie, jeśli generują wartość dodaną w Szwajcarii.

4 Konfederacja może wybrać instalacje pilotażowe i demonstracyjne oraz projekty pilotażowe i demonstracyjne, które mają być wspierane, w niektórych przypadkach w drodze konkursu. W tym celu SFOE może publikować zaproszenia do składania wniosków na określone tematy i w określonym terminie. Wnioski dotyczące tematów objętych zaproszeniami mogą być rozpatrywane w danym roku tylko wtedy, gdy zostaną złożone w ramach procedury konkursowej iw terminie.

Art. 50 Wykorzystanie energii i ciepła odpadowego

W obszarze wykorzystania energii i ciepła odpadowego Konfederacja może wspierać działania na rzecz:

- a. ekonomiczne i efektywne wykorzystanie energii;
- b. wykorzystanie energii odnawialnej;
- c. Wykorzystanie ciepła odpadowego w szczególności z elektrowni, ze spalarni odpadów, oczyszczalni ścieków, zakładów usługowych i przemysłowych oraz do dystrybucji ciepła odpadowego w lokalnych i miejskich sieciach ciepłowniczych.

Sekcja 2: Finansowanie

Art. 51 Zasady

1 Konfederacja może wspierać środki przewidziane w art. 47, 48 i 50 albo w formie rocznych globalnych wpłat na rzecz kantonów, albo w formie pomocy finansowej na poszczególne projekty. W przypadku indywidualnych projektów mających na celu wdrożenie środków na mocy art. 50, udziela pomocy finansowej tylko w wyjątkowych przypadkach, zwłaszcza jeśli:

- a. indywidualny projekt ma wzorowe znaczenie; lub
- b. indywidualny projekt jest częścią federalnego programu mającego na celu promowanie wprowadzania na rynek nowych technologii.

2 Działania zgodnie z art. 47, 48 i 50 mogą być finansowane w ramach wpłat globalnych zgodnie z art. 34 ustawy z dnia 23 grudnia 2011 r. o CO2 pod warunkiem spełnienia określonych tam warunków.

3 Finansowanie na podstawie art. 49 ust. 1 opiera się również na indywidualnych projektach zgodnie z ustawą federalną z dnia 14 grudnia 2012 r. o finansowaniu badań naukowych i innowacji.

4 Wsparcie na podstawie art. 49 ust. 2 ma formę pomocy finansowej na podstawie art. 53.

Art. 52 Składki globalne

1 Dotacje globalne są przyznawane tylko wtedy, gdy kanton posiada program finansowania w odpowiednim obszarze. Nie możesz przekroczyć rocznego kredytu zatwierdzonego przez kanton na realizację programu wsparcia.

2 W obszarze informacji i doradztwa (art. 47) oraz edukacji i szkoleń (art. 48) szczególnie wspierane są programy promujące oszczędne i efektywne wykorzystanie energii.

3 W obszarze wykorzystania energii i ciepła odpadowego (art. 50) co najmniej 50 procent całkowitego wkładu przydzielonego kantonowi musi zostać wykorzystane na promowanie prywatnych działań, w tym przyłączenia do istniejących lub nowych

lokalnych i miejskich sieci ciepłowniczych. Ponadto środki w sektorze budowlanym są wspierane tylko wtedy, gdy kantonalny program wsparcia przewiduje tworzenie świadectwa energetycznego budynku wraz ze sprawozdaniem doradczym; Rada Federalna reguluje wyjątki, szczególnie w przypadkach, w których taki wymóg składki jest nieproporcjonalny.

4 Wysokość globalnych składek na rzecz poszczególnych kantonów opiera się na skuteczności programu wsparcia kantonów i wysokości pożyczki kantonalnej. Kantony składają SFOE roczny raport.

5 Niewykorzystane w ciągu roku środki mają być zwrócone Konfederacji. Zamiast zwrotu, SFOE może zezwolić na przeniesienie na kolejny rok.

6 Rada Federalna reguluje szczegóły, w szczególności wymagania, jakie muszą spełnić kantony, aby otrzymać składki globalne.

Art. 53 Pomoc finansowa dla projektów indywidualnych

1 Pomoc finansowa na poszczególne projekty jest zazwyczaj udzielana w formie bezzwrotnych płatności gotówkowych. Wkłady operacyjne przyznawane są tylko w wyjątkowych przypadkach. Wsparcie z mocą wsteczną jest wykluczone.

2 Pomoc finansowa nie może przekroczyć 40% kosztów należnych. W wyjątkowych przypadkach pomoc finansowa może zostać zwiększona do 60 procent kosztów należnych. Jakość projektu, szczególnie interes rządu federalnego oraz sytuacja finansowa beneficjenta pomocy finansowej mają decydujące znaczenie dla wyjątku.

3 Koszty podlegające opłacie to:

a. w przypadku pomocy finansowej zgodnie z art. 49 ust. 2: niepodlegające amortyzacji dodatkowe koszty w porównaniu z kosztami technologii konwencjonalnych;

b. w przypadku pomocy finansowej na mocy art. 50: dodatkowe inwestycje w porównaniu z kosztami technologii konwencjonalnych;

c. w przypadku innej pomocy finansowej: wydatki, które zostały faktycznie poniesione i są absolutnie niezbędne do sprawnej realizacji zadania.

4 Jeśli z finansowanego projektu zostanie osiągnięty znaczny zysk, rząd federalny może odzyskać całość lub część pomocy finansowej.

5 Rada Federalna reguluje szczegóły; w szczególności określa kryteria przyznawania pomocy finansowej dla poszczególnych projektów.

Rozdział 10: Umowy międzynarodowe

Artykuł 54

1 Rada Federalna może zawierać umowy międzynarodowe, które wchodzi w zakres niniejszej ustawy i nie podlegają referendum.

2 Zobowiązuje się do zapewnienia, aby systemy krajów trzecich nie zakłócały krajowego rynku energii i nie zagrażały działaniu krajowych zakładów produkcyjnych.

Rozdział 11: Badanie skutków i przetwarzanie danych

Artykuł 55 Monitorowanie

1 SFOE regularnie bada, w jakim stopniu środki zawarte w tej ustawie przyczyniły się do osiągnięcia wartości referencyjnych zgodnie z art. 2 i 3 oraz opracowuje szczegółowy monitoring we współpracy z Sekretariatem Stanu ds. Gospodarczych i innymi agencjami federalnymi.

2 Wyniki badań mają zostać opublikowane.

3 Rada Federalna co pięć lat ocenia efekty i skuteczność środków podjętych na podstawie niniejszej ustawy i składa Zgromadzeniu Federalnemu sprawozdanie z wyników i postępów w osiąganiu wartości wytycznych zgodnie z art. staje się jasne, że wartości wytycznych nie są możliwe do osiągnięcia, jednocześnie występuje o dodatkowe niezbędne środki.

Art. 56 Udostępnianie danych

1 Informacje i dane osobowe wymagane do prowadzenia dochodzeń i monitorowania zgodnie z art. 55 oraz do oceny statystycznej muszą być przekazywane SFOE na żądanie:

a. Federalny Urząd Środowiska (FOEN);

b. Federalny Urząd Transportu;

c. Federalny Urząd Dróg;

d. Federalny Urząd Zagospodarowania Przestrzennego;

e. Federalny Urząd Lotnictwa Cywilnego;

f. ElCom;

G. krajowe przedsiębiorstwo sieciowe (art. 18 ustawy o dostawach energii elektrycznej);

H. organ egzekucyjny;

i. firmy dostarczające energię;

j. kantony i gminy.

2 Rada Federalna określa niezbędne informacje i dane.

Art. 57 Obowiązek informacyjny

Każdy, kto produkuje, importuje, wprowadza na rynek lub obsługuje instalacje, pojazdy i urządzenia zużywające energię, musi dostarczyć władzom federalnym informacje potrzebne do przygotowania, wdrożenia i zbadania skuteczności środków.

2 Władzom należy zapewnić niezbędne dokumenty i umożliwić dostęp do obiektów w normalnych godzinach pracy.

Art. 58 Przetwarzanie danych osobowych

1 Właściwe organy federalne i organ egzekucyjny zgodnie z art. 64 mogą przetwarzać dane osobowe, w tym szczególnie godne ochrony dane osobowe, w tym dane wrażliwe o sankcjach i odpowiednich procedurach, w zakresie zamierzonego celu niniejszej ustawy.

2 Możesz przechowywać te dane w formie elektronicznej.

3 Rada Federalna określa, jakie dane osobowe mogą być przetwarzane i jak długo mają być przechowywane.

Art. 59 Ujawnianie danych osobowych

1 Ze względu na przejrzystość i informowanie odbiorców końcowych Rada Federalna może zobowiązać przedsiębiorstwa z branży energetycznej do publikowania anonimowych danych osobowych lub przekazywania ich właściwym władzom federalnym. W szczególności może być zobowiązany do opublikowania lub przekazania następujących informacji:

- a. Zużycie energii elektrycznej i ciepła wszystkich klientów lub poszczególnych grup klientów;
- b. Oferty w dziedzinie energii odnawialnej oraz ekonomicznego i efektywnego wykorzystania energii;
- c. Środki podjęte lub planowane w celu promowania oszczędnego i efektywnego zużycia energii elektrycznej oraz wykorzystania energii domowej i odnawialnej.

2 Właściwe organy federalne mogą opublikować te zanonimizowane dane osobowe w odpowiedniej formie, jeżeli:

- a. leży to w interesie publicznym; oraz
- b. dane nie zawierają tajemnic handlowych ani produkcyjnych.

Rozdział 12: Wykonanie, obowiązki i procedury

Art. 60 Egzekucja

1 Bundesrat wdraża tę ustawę.

2 Kantony realizują art. 44 ust. 6 i 45; wykonują art. 5, 10, 12, 14, 47 i 48 w zakresie, w jakim te przepisy tak stanowią. Jeżeli przepisy te mają być stosowane w ramach wykonania innej ustawy federalnej przypisanej organowi federalnemu, nie odpowiada za to organ kantonalny, lecz organ federalny odpowiedzialny za wykonanie zgodnie z daną ustawą federalną. Przed podjęciem decyzji konsultuje się z zainteresowanymi kantonami.

3 Rada Federalna wydaje przepisy wykonawcze. Może przekazać SFOE wydawanie przepisów technicznych lub administracyjnych.

4 Kantony regularnie informują DETEC o stosowanych środkach egzekucyjnych.

Artykuł 61 Opłaty

1 Pobieranie opłat reguluje art. 46a ustawy z dnia 21 marca 1997 r. o organizacji rządu i administracji. W szczególności Rada Federalna przewiduje opłaty za usługi związane ze zwrotem dopłaty sieciowej zgodnie z art. 39-43 tej ustawy.

2 Może również przewidywać opłaty za dochodzenia i kontrole.

3. Działalność informacyjno-doradcza SFOE zgodnie z art. 47 ust. 1 jest wyłączona z pobierania opłat.

Art. 62 Kompetencje władz federalnych i sądów cywilnych”

1 SFOE podejmuje środki i nakazy zgodnie z niniejszą ustawą w zakresie, w jakim odpowiada Konfederacja, a niniejsza ustawa nie przypisuje odpowiedzialności żadnemu innemu organowi.

2 FOEN decyduje o odszkodowaniu zgodnie z art. 34 w porozumieniu z zainteresowanym kantonem.

3 Z zastrzeżeniem ust. 4, ElCom rozstrzyga spory na podstawie art. 15, 16-18 oraz 73 ust. 4 i 5.

4 Sędzia sądów cywilnych:

- a. Spory wynikające z umów na podstawie art. 17 ust. 1;
- b. Spory wynikające ze stosunku prawnego między właścicielami gruntów z jednej strony a najemcami lub dzierżawcami z drugiej w związku z połączeniem na własny użytek.

Art. 63 Obowiązki szczególne

1 Organ egzekucyjny zgodnie z art. 64 odpowiada za egzekucję w następujących obszarach:

- a. System gwarancji pochodzenia (art. 9);

- b. system taryf gwarantowanych (art. 19);
  - c. Taryfa gwarantowana zgodnie z poprzednim prawem;
  - d. Jednorazowa opłata za systemy fotowoltaiczne (art. 25);
  - e. Zwrot kosztów dodatkowych z umów zgodnie z art. 73 ust. 4;
  - f. Inne zadania powierzone jej przez Radę Federalną, które dotyczą wykorzystania środków z dopłaty sieciowej lub są związane z systemem gwarancji pochodzenia.
- 2 Organ egzekucyjny podejmuje niezbędne środki i nakazy.
- 3 Organ egzekucyjny w porozumieniu z SFOE podejmuje decyzje o transakcjach o dużym znaczeniu w indywidualnych przypadkach lub ogólnie.

Art. 64 Organ egzekucyjny

- 1 Organ egzekucyjny jest spółką zależną krajowego przedsiębiorstwa sieciowego, w którym posiada wszystkie udziały. Posiada formę prawną prywatnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Szwajcarii, własną spółkę i szczupłą strukturę.
- 2 Członkowie zarządu i kierownictwa muszą być niezależni od sektora elektroenergetycznego, ale mogą również pracować dla krajowego przedsiębiorstwa sieciowego, jeśli spełniają ten wymóg niezależności. Organ egzekucyjny nie może posiadać żadnych udziałów w innych spółkach i nie wypłaca żadnych dywidend ani porównywalnych korzyści pieniężnych na rzecz krajowej spółki sieciowej. W swoich działaniach wdrożeniowych nie może dawać tym i ich akcjonariuszom preferencyjnego traktowania w stosunku do innych wnioskodawców.
- 3 SFOE zatwierdza statut organu egzekucyjnego i nadzoruje go. Zatwierdza również budżet i rozliczanie wydatków więziennych.
- 4 Organ egzekucyjny podlega regularnym kontrolom. Poza organem egzekucyjnym audytorzy również przekazują obszernie sprawozdania SFOE.
- 5 Organu wykonawczego nie należy uwzględniać w skonsolidowanych rocznych sprawozdaniach finansowych krajowego przedsiębiorstwa sieciowego. Rada Federalna może uchwalić dalsze przepisy dotyczące rachunkowości.
- 6 Agencja egzekucyjna jest zwolniona ze wszystkich bezpośrednich podatków federalnych, kantonalnych i gminnych.

Art. 65 Działalność organu egzekucyjnego”.

1. Wyłącznym celem i zadaniem organu egzekucyjnego jest wykonywanie czynności egzekucyjnych zgodnie z art. 63.
- 2 Organ egzekucyjny regularnie informuje SFOE o swoich działaniach i przekazuje mu informacje potrzebne do wykonywania jego zadań.
- 3 Krajowe przedsiębiorstwo sieci udostępnia ogólne usługi operacyjne organowi wykonawczemu za rozsądną opłatą i, w razie potrzeby, oraz zapewnia mu dostęp do wszystkich danych i informacji wymaganych do pobierania dopłaty do sieci i egzekwowania przepisów.

Art. 66 Sprzeciwy, ochrona prawna i skargi władz

- 1 Od decyzji dotyczących gwarantowanego systemu taryfowego (art. 19), gwarantowanej taryfy na podstawie dotychczasowej ustawy oraz jednorazowej taryfy dla systemów fotowoltaicznych (art. 25) przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do organu egzekucyjnego. 30 dni od otwarcia. Procedura sprzeciwu jest zwykle bezpłatna. Opłaty imprezowe nie są płacone; w przypadkach stykających się od tego można odstąpić.
- 2 Orzeczenia SFOE, FOEN, EICOM i organu egzekucyjnego oraz w przypadkach, o których mowa w ust. 1, ich decyzje w sprawie sprzeciwu można zaskarżyć do Federalnego Sądu Administracyjnego zgodnie z ogólnymi przepisami dotyczącymi federalnego wymiaru sprawiedliwości.
- 3 SFOE ma prawo odwołać się od decyzji władz kantonalnych w wykonaniu tej ustawy i jej dekretów wykonawczych.

Art. 67 Zaangażowanie osób trzecich w realizację

- 1 Agencje federalne odpowiedzialne za poszczególne zadania mogą wzywać osoby trzecie do realizacji, w szczególności w związku z:
- a. premia rynkowa za energię elektryczną z dużych elektrowni wodnych zgodnie z art. 30;
  - b. zwrot dopłaty sieciowej (art. 39-43);
  - c. wdrażanie instrumentów gospodarki rynkowej (art. 44 ust. 2);
  - d. opracowanie porozumień docelowych (art. 46);
  - e. projektowanie, wdrażanie i koordynacja programów promujących oszczędne i efektywne wykorzystanie energii oraz wykorzystanie energii domowej i odnawialnej (art. 47, 48 i 50).
2. Zaangażowane osoby trzecie mogą być upoważnione do pobierania na ich rzecz opłat za czynności wykonywane w ramach czynności egzekucyjnych. Rada Federalna publikuje taryfę opłat.
- 3 Konfederacja zawiera mandat wykonawczy z zaangażowanymi stronami trzecimi. W szczególności muszą być w nim określone:

- a. Rodzaj, zakres i odpłatność usług świadczonych przez osoby trzecie;
- b. sposoby raportowania okresowego, kontroli jakości, budżetowania i księgowości;
- c. ewentualny pobór opłat.

4 Osoby trzecie podlegają nadzorowi federalnemu w zakresie powierzonych im zadań.

5 SFOE może angażować strony trzecie do zadań związanych z testowaniem, kontrolą i monitorowaniem.

Art. 68 Tajemnica urzędowa

Wszystkie osoby, którym powierzono wykonanie tego prawa, podlegają tajemnicy urzędowej.

Artykuł 69 Wywłaszczenie

1 Kantony mogą wywłaszczyć lub przenieść to prawo na osoby trzecie w celu budowy instalacji służących do wytwarzania energii geotermalnej i węgłowodorów, magazynowania energii lub wykorzystania i dystrybucji ciepła odpadowego i leżą w interesie publicznym.

2 Kantony mogą ogłosić w swoich przepisach ustawę federalną z dnia 20 czerwca 1930 r. o wywłaszczeniu. ...

3 Prawo do wywłaszczenia zgodnie z ustawą federalną z dnia 20 czerwca 1930 r. o wywłaszczeniu przysługuje w przypadku obiektów, o których mowa w ust. 1, które znajdują się na terytorium kilku kantonów.

Rozdział 13: Przepisy karne

Art. 70 Naruszenia

1 Każdy, kto dobrowolnie:

- a. narusza przepisy dotyczące dowodu pochodzenia, rozliczania energii elektrycznej i znakowania energii elektrycznej (art. 9);
- b. podaje nieprawidłowe lub niepełne informacje w ramach systemu taryf gwarantowanych (art. 19) lub jednorazowej taryfy (art. 25) lub wkładów inwestycyjnych (art. 26 i 27);
- c. podaje nieprawidłowe lub niepełne informacje w związku z premią rynkową za energię elektryczną z dużych elektrowni wodnych (art. 30 i 31);
- d. w kontekście pobierania dopłaty sieciowej (art. 35) lub zwrotu dopłaty sieciowej (art. 39-43) lub w związku z zawartą umową celową o zwrot dopłaty sieciowej (art. 40 lit. a i 41) nieprawdziwe lub niepełne informacje;
- e. narusza przepisy dotyczące systemów, pojazdów i urządzeń produkowanych seryjnie (art. 44);
- f. odmawia udzielenia informacji żądanych przez właściwy organ lub podaje informacje nieprawidłowe lub niekompletne (art. 57);

g. narusza przepis wykonawczy, którego naruszenie jest zagrożone karą zagrożoną karą lub narusza skierowane do niego postanowienie w sprawie groźby ukarania z tego artykułu.

2 Jeżeli czyn został popełniony niedbale, grozi kara grzywny do 20 000 franków.

Art. 71 Ściganie i orzeczenie

1 Ściganie i ocena naruszeń tego prawa opiera się na ustawie federalnej z dnia 22 marca 1974 r. o prawie karnym administracyjnym (VStrR). Właściwym organem jest SFOE.

2 Jeżeli możliwa jest kara pieniężna w wysokości nie większej niż 20 000 franków i jeżeli zidentyfikowanie osób podlegających ściganie na podstawie art. Art. 7 VStrR) do zapłaty grzywny.

Rozdział 14: Postanowienia końcowe

Art. 72 Przepisy przejściowe dotyczące systemu taryf gwarantowanych i dopłat sieciowych

1 Operatorzy instalacji, którzy już w momencie wejścia w życie tej ustawy otrzymywali wynagrodzenie na podstawie poprzedniej ustawy (art. 7a ustawy z dnia 26 czerwca 1998 r. Prawo energetyczne), nadal mają do tego prawo. Nowe prawo dotyczy bieżącej działalności; Rada Federalna może wprowadzić odmienne przepisy, o ile jest to wskazane ze względu na godne ochrony interesy operatorów.

2 Następujące zmiany nie dotyczą operatorów, którym obiecano wynagrodzenie przed wejściem w życie ustawy (decyzja pozytywna):

a. wyłączenia na podstawie art. 19 ust. 4:

- 1. Elektrownie wodne o mocy poniżej 1 MW,
- 2. Instalacje fotowoltaiczne o mocy poniżej 30 kW,
- 3. niektóre zakłady na biomasę;

b. ograniczenie uczestnictwa w systemie taryf gwarantowanych do nowych systemów, a tym samym wykluczenie znacznych rozszerzeń lub odnowień systemu;

c. 1 stycznia 2013 jako data odniesienia dla nowego systemu.

3 Nowe prawo dotyczy operatorów i deweloperów, którzy nie otrzymali pozytywnej decyzji do czasu wejścia w życie ustawy, w szczególności tych, którzy zostali poinformowani, że ich system znajduje się na liście oczekujących (powiadomienie o liście oczekujących), nawet jeśli ich system był już na liście oczekujących, kiedy ta ustawa weszła w życie. Nie mogą uczestniczyć w systemie taryf gwarantowanych, jeżeli art. 19 wyklucza ich z tego systemu. Uprawnieni na podstawie art. 25, 26 lub 27 mogą zamiast tego żądać jednorazowej opłaty lub innego wkładu inwestycyjnego.

4 Uprawnieni na podstawie art. 19, którzy do dnia 31 lipca 2013 r. zostali wprowadzeni na listę oczekujących, mogą uczestniczyć w systemie taryf gwarantowanych, nawet jeśli ich system został uruchomiony przed 1 stycznia 2013 r.

5 Operatorzy, którzy już otrzymują wynagrodzenie na podstawie dotychczasowej ustawy (ust. 1), mogą brać udział w marketingu bezpośrednim na podstawie art. 21 lub nie. Ci, którzy nie uczestniczą, otrzymują rynkową cenę odniesienia plus premię gwarantowaną. Rada Federalna może ograniczyć to prawo głosu, a tym samym ten rodzaj wynagrodzenia.

6 Dopłata sieciowa wzrasta do maksymalnie 2,3 centyma/kWh w roku po wejściu w życie tej ustawy i pozostaje na tym poziomie do czasu zmniejszenia wymogu finansowania w wyniku zakończenia wsparcia na podstawie art. 38. Następnie Rada Federalna jest ponownie odpowiedzialna za ustalenie wymaganej dopłaty do sieci (art. 35 ust. 3). Jeśli ustawa ta wejdzie w życie po 1 lipca danego roku, dopłata do sieci nie wzrośnie w kolejnym roku, a dopiero rok później do maksymalnie 2,3 centyma/kWh.

Art. 73 Przepisy przejściowe dotyczące innych zastosowań dopłat sieciowych

1 Przepisu o rozpoczęciu budowy na podstawie art. 28 nie stosuje się do osób uprawnionych na podstawie art. 26 i 27, które przed wejściem w życie niniejszej ustawy znalazły się na liście oczekujących, o ile obiekt został już wybudowany.

2 Art. 24 ust. 3 nie ma zastosowania do beneficjentów na podstawie art. 25, 26 i 27, którym w terminie do dnia 31 lipca 2013 r. wystawiono wzmiankę na liście oczekujących.

Każdy, kto w okresie od 1 sierpnia 2013 r. do wejścia w życie tej ustawy otrzymał wiążącą decyzję polisową o udzieleniu gwarancji zabezpieczenia przed ryzykiem instalacji geotermalnych w wysokości 50 proc. kosztów inwestycji, może wystąpić do SFOE do sześciu miesięcy po wejściu w życie ustawy o złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie decyzji podstawowej zgodnie z nowym prawem. Nie ma prawa do podwyższenia gwarancji.

4 Dla istniejących umów pomiędzy operatorami sieci a niezależnymi wytwórcami na zakup energii elektrycznej z systemów wykorzystujących energię odnawialną (dodatkowe finansowanie kosztów) obowiązują warunki przyłączenia zgodnie z art. 7 poprzedniej ustawy w wersji z 26 czerwca 1998 r.:

a. dla elektrowni wodnych do 31 grudnia 2035 r.;

b. dla wszystkich pozostałych systemów do 31 grudnia 2025 r.

5 W przypadku umów, o których mowa w ust. 4, regulujących zakup energii elektrycznej z elektrowni wodnych, ElCom może w indywidualnych przypadkach odpowiednio obniżyć wynagrodzenie, jeśli istnieje oczywista dysproporcja między ceną zakupu a kosztami produkcji.

Art. 74 Przepisy przejściowe dotyczące funduszu dopłat sieciowych i organu egzekucyjnego oraz odpowiedzialności

1 Fundusz dopłat sieciowych musi zostać utworzony w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z art. 37. Dotychczasowy sponsor ma zostać rozwiązany, a zgromadzone środki w całości przeniesione do nowego funduszu dopłat sieciowych.

2 Organy federalne, o ile są odpowiedzialne zgodnie z tą ustawą, przejmą swoje obowiązki natychmiast po wejściu w życie tej ustawy i będą wspierane przez krajową spółkę sieciową, o ile była ona odpowiedzialna na mocy poprzedniej ustawy.

3 Zgodnie z art. 64 organ egzekucyjny musi zostać utworzony w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. W zakresie dowodu pochodzenia krajowa spółka sieciowa przenosi na nią reprezentację we właściwych komisjach, a w zakresie egzekucji nieodpłatnie ceduje na nią sprzęt, narzędzia pracy i infrastrukturę mobilną byłego organu egzekucyjnego. Przeniesienie praw, obowiązków i wartości oraz wpisów w księdze wieczystej, w ewidencji handlowej oraz w innych rejestrach publicznych w związku z budową są wolne od podatku i opłat. Rada Federalna może uchwalić dalsze przepisy dotyczące procesu wydzielenia i utworzenia. Wydatki związane z tym procesem podlegają zatwierdzeniu przez SFOE.

4 Organ egzekucyjny wykonuje swoje uprawnienia (art. 63) od chwili jego powołania. Do tego czasu obowiązują zasady jurysdykcji według dotychczasowego prawa.

5 ElCom rozstrzyga spory wynikłe z postępowań, w których obowiązywał porządek odpowiedzialności według poprzedniego prawa, pod warunkiem, że ponosił odpowiedzialność według poprzedniego postanowienia.

Art. 75 Przepis przejściowy dotyczący zwrotu dopłaty do sieci

W przypadku odbiorców końcowych, którzy zawarli umowę celową na podstawie dotychczasowej ustawy, obowiązek wykorzystania co najmniej 20 procent kwoty refundacji na działania na rzecz efektywności energetycznej nie obowiązuje już w okresach refundacji po wejściu w życie tej ustawy.

Art. 76 Uchylenie i zmiana innych dekretów

Uchylenie i zmienianie innych dekretów reguluje załącznik.

Art. 77 Referendum i wejście w życie

1 Ustawa ta podlega fakultatywnemu referendum.

2 Rada Federalna określa datę wejścia w życie.

Data wejścia w życie: 1 stycznia 2018 r.

przywiązanie

(Artykuł 76)

Uchylenie i zmiana innych dekretów

I

Traci moc ustawa Prawo energetyczne z dnia 26 czerwca 1998 r.

II

W następujących dekretach wprowadza się następujące zmiany:

...